

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 Ps 891450 25 Pž 2
Sarajevo, 04.07.2025. godine**

Kantonalni sud u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Jasmine Muratović, kao predsjednika vijeća, Elme Zorabdić i Amele Selimović-Fazlagić kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Mikro kreditna fondacija „SUNRISE“ S., ul. Z. broj .., S., koga zastupaju punomoćnici-advokati iz Advokatskog društva Marić & Co d.o.o. Sarajevo, protiv tuženog „DSC“ d.o.o. S., ul. A. F. broj .., S., koga zastupa punomoćnik Goran Trivun, advokat iz Sarajeva i umješaka na strani tuženog ADRIATIC OSIGURANJE d.d. S., T.m.p. broj .., S. (u daljem tekstu umješak), koga zastupaju punomoćnici-advokati iz Advokatskog društva Martinović & Partneri iz Mostara, radi naknade štete, vrijednost spora 290.727,47 KM (pravilno 105.595,61 KM), odlučujući o žalbi tužitelja protiv Presude Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Ps 891450 25 Ps 2 od 10.01.2025. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 04.07.2025. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Žalba se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđuje.

Odbija se tuženi sa zahtjevom za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 2.190,24 KM.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom odbijen je kao neosnovan i nedokazan tužbeni zahtjev kojim je traženo da sud obaveže tuženog da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 63.635,15 KM po osnovu troškova uspostavljanja informacionog sistema, te iznos od 41.960,46 KM po osnovu izgubljene dobiti, a sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 02.09.2020. godine pa do isplate, uz naknadu troškova parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja pa do isplate (stav I izreke). Stavom II izreke obavezan je tužitelj da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 14.105,58 KM, dok je stavom III izreke tužitelj obavezan da umješaku nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 8.615,60 KM, a sve u roku od 30 dana.

Protiv navedene presude tužitelj je blagovremeno izjavio žalbu i to zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud žalbu uvaži, pobijanu presudu preinači na način da usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti i obaveže tuženog i umješaka da mu naknade troškove kompletnog postupka ili da istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na žalbu tuženi osporava osnovanost žalbenih navoda i predlaže da ovaj sud žalbu odbije kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdi, te obaveže tužitelja da tuženom nadoknadi troškove sastava odgovora na žalbu u iznosu od 2.190,24 KM.

Umještač nije dostavio odgovor na žalbu.

Ispitujući prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, kao i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu: ZPP) drugostepeni sud je donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

U predmetnoj pravnoj stvari tužitelj od tuženog potražuje naknadu štete, koja mu je prouzrokovana uništenjem i oštećenjem uređaja i opreme u server sobi i to uslijed aktiviranja sistema za gašenje požara, a koji sistem je instalirao tuženi i potvrdio njegovu ispravnost. Štetu potražuje radi nastalih troškova uspostavljanja informacionog sistema (obična šteta) i po osnovu izgubljene dobiti, budući da je server soba nakon aktiviranja protivpožarnog sistema bila izvan upotrebe, pa tužitelj 5 dana nije mogao da vrši plasman svojih sredstava kroz kredite, a što predstavlja njegovu jedinu poslovnu djelatnost.

Prvostepeni sud u pobijanoj presudi zaključuje:

-da među parničnim strankama nije sporno da su dana 10.02.2017. godine zaključile Ugovor o isporuci i ugradnji stabilnog sistema za gašenje požara za objekte arhiva u ulici Z. ... i server soba u ulici E. Š.... Na temelju zaključenog ugovora, tuženi je u server sobu tužitelja u ulici E. Š... A ugradio sistem za automatsku dojavu požara i sistem za gašenje požara. Nakon ugradnje sistema zaštite od požara, tuženi, ali i treća lica vršila su ispitivanje sistema i utvrdili da je ugrađeni sistem ispravan i funkcionalan, te je isti predat tužitelju sa postavkama iz glavnog projekta i preuzet u ispravnom stanju. Nakon prvog ispitivanja od 31.03.2017.godine, vršeno je i niz periodičnih ispitivanja, kada je tuženi utvrdio da je navedeni sistem ispravan i funkcionalan i o istom izdavao potvrde. Posljednje takvo ispitivanje izvršeno je 11.07.2020. godine;

-u izvještaju dojavno-operativnog centra tuženog evidentirano je da je dana 26.08.2020. godine u 01:56:04 u server sobi aktiviran protivprovalni sistem, a da je nakon 12 sekundi aktiviran i sistem vatrodojave. 7-8 minuta nakon aktiviranja alarma izvršena je intervencija na licu mjesta i to dolaskom B. A., ispred tuženog, koji je u objekat u kojem se nalazi server soba ušao nakon intervencije zaštitara, ali nije ušao u server sobu. Naime, u izvještaju i pregledu alarmnih događaja konstatovano je otvaranje od strane zaštitara u 02:12:30. Obzirom na date iskaze svjedoka, ostali uposlenici tuženog u navedenom periodu nisu bili na licu mjesta. Nakon ovog vremena pristupili su zakonski zastupnik tuženog i H. A., dok su K. A. i P. E. pristupili nakon otpočinjenja radnog vremena, kada su izvršili fotografisanje lica mjesta i dali upute u pogledu daljeg postupanja;

-u 02:14 dolaskom na lice mjesta intervenisala je i profesionalna vatrogasna jedinica, a o čemu je od strane Kantonalne uprave civilne zaštite sačinjeno i uvjerenje. Iz uvjerenja od

¹ Službene novine FBiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15.

02.12.2020. godine utvrđeno je da je profesionalna vatrogasna jedinica dana 26.08.2020. godine intervenisala u gašenje požara, a nakon što je iz server sobe vatrodojava davala signal od požara. Također, u navedenom aktu je konstatovano i da je zaustavljeno širenje požara;

-pripadnici ove jedinice, koji su saslušani kao svjedoci, izjavili su da nisu intervenisali na način da su vršili gašenje požara u server sobi i da nije bilo otvorenog plamena. Naveli da je soba bila zadimljena, zbog čega su koristili maske kod ulaska u sobu, ali da nisu osjetili „pravi dim“ i „miris klasičnog dima“. Međutim, svjedoci T. E. i I. Ž. kao pripadnici vatrogasne brigade koji su bili na licu mjesta, izjavili su da su na jednom kompjuteru vidjeli jedan plastični dio, „da se nešto istopilo“, te je I. Ž. izjavio da je lično vidio na plafonu da je nešto istopljeno i da je svjedoku djelovalo kao miris plastike;

-i iz informacije policijske uprave od 26.08.2020. godine proizilazi da su isti obavješteni o požaru u prostorijama tužitelja, te da su pripadnici profesionalne vatrogasne brigade intervenisali u server sobi u kojoj se aktivirao protivpožarni alarm. U navedenoj intervenciji je konstatovano i da je izvršen pregled prostorija od strane upućenih pripadnika policijske uprave, te je sud iz službene zabilješke, O. V. i K. R., kao pripadnika III policijske uprave PS Novo Sarajevo koji su intervenisali, utvrdio da su isti konstatovali da je intervencija bila zbog požara u server sobi tužitelja i da su nakon pregleda objekta uočili tragove nastale najvjerovatnije od varničenja kablova;

-u svom nalazu i mišljenju vještak protivpožarne zaštite je naveo da nije sa sigurnošću mogao utvrditi da li je bilo požara u server sobi;

-uvidom u CD sa fotografijama i videozapisom intervencije, sud je utvrdio da je ulaz u server sobu zadimljen i da vatrogasci pod punom opremom ulaze u prostorije;

-svjedok H. A. je izjavila da se po ulasku u server sobu osjetio dim, dok je svjedok K. A. izjavio da ga je po dolasku na lice mjesta H. A. obavijestila da jedan uređaj ima tragove gorenja;

-sud je poklonio vjeru iskazima svjedoka vatrogasaca, imajući u vidu, da su isti profesionalna lica i da su u pitanju osobe koje su ulazile u server sobu i da su u svojim iskazima naveli da su našli trag topljenja i miris plastike. Također, sud je poklonio vjeru i iskazima pripadnika policijske uprave koji su izjavili da su prilikom intervencije uočili tragove nastale najvjerovatnije od varničenja kablova, te i obzirom da dati iskazi nisu u suprotnosti sa iskazima svjedoka vatrogasaca, ali i činjenici da nisu u suprotnosti sa iskazima drugih svjedoka o postojanju dima i da jedan uređaj ima tragove gorenja;

-iz provedenih dokaza (uvjerenja profesionalne vatrogasne jedinice, saslušanih svjedoka-vatrogasaca) utvrđeno je da se u server sobi aktivirao aerosol generator i da je aerosol prekrpio uređaje koji su se nalazili u sobi;

-iz izvještaja PMF-a dostavljenog tuženom uz dopis od 26.02.2021. godine, utvrđeno je da se korištenjem aerosola AR 1... ne stvaraju uslovi za pojavu korozije metalnih dijelova i kontakata kako na zatvorenim, tako i na otvorenim konfiguracijama;

-nadalje, iz nalaza i mišljenja vještaka protivpožarne struke utvrđeno je da je aerosol sredstvo za gašenje požara koje se odlikuje velikom sposobnošću gašenja, zbog čega se koristi u različite svrhe, te aerosoli gase i požare koji se javljaju na električnim instalacijama. Iz nalaza i mišljenja ovog vještaka utvrđeno je da je karakteristika ovog sredstva gašenja maksimalna sigurnost i efikasnost gašenja sa minimalnim količinama i bezbjednost za ljude i sredinu. Prilikom laboratorijskog eksperimenta koji je vještak obavio toku ovog postupka, nisu uočene promjene u vidu oštećenja, korozija, kao ni tragovi dimnog kondenza, te je zaključak vještaka da aerosol sistem nije korozivan i da ne djeluje štetno na elektroničku opremu;

-iz tehničkog priručnika proizvođača za aerosolni sistem, utvrđeno je da je isti pogodan za gašenje požara na elektronskoj opremi pod naponom, odakle proizilazi da i u slučajevima aktiviranja generatora aerosola, aerosol koji prekrije opremu i elektronske uređaje ne oštećuje iste;

-iz nalaza i mišljenja vještaka kriminalističko-hemijske struke je utvrđeno da aktiviranje generatora aerosol 1... ne može prouzrokovati koroziju bilo kakvih uređaja, pa niti elektronskih, te bi se štetni efekat djelovanja javio nakon dužeg vremenskog perioda;

-imajući u vidu naprijed navedeno, a posebno nalaze i mišljenje vještaka koje je sud prihvatio kao stručne i objektivno date, utvrđeno je da aerosol koji se raspršio iz aerosol generatora kao protivpožarnog sredstva nema negativnih svojstava i karakteristika u odnosu na opremu i uređaje koji su se zatekli u server sobi;

-također i vještak informacijsko-komunikacijske struke je naveo da je u upozorenju proizvođača predmetnog protivpožarnog sistema navedeno da ukoliko do praznjenja istog dođe u prostorijama u kojima su zaštićeni važni radni elektronički uređaji, potrebno je osigurati promptno pažljivo čišćenje elektroničkih ploča i elektroničkih uređaja. Dakle, obaveza tužitelja je bila da nakon aktiviranja protivpožarnog uređaja obezbijedi pažljivo čišćenje opreme i uređaja, jer je isti upoznat sa tehničkim uputstvom;

-međutim, iz provedenih dokaza ne proizilazi da je od strane tužitelja ispoštovana uputa iz tehničkih priručnika na način da je odmah osigurao brzo pažljivo čišćenje elektroničkih ploča, obzirom na iskaze svjedoka da je oprema prvo ugašena, pa upaljena, pa ugašena i da se čišćenju pristupilo nakon započinjanja radnog dana;

U konačnici, prvostepeni sud zaključuje da tužitelj nije dokazao da je zbog krivice tuženog nastupila šteta na uređajima tužitelja, odnosno nije dokazao da se aerosol generator, protivpožarni sistem koji je postavio tuženi aktivirao zbog greške ili nedostataka na istom, niti je dokazao da aerosol iz protivpožarnog sistema svojim svojstvima i osobinama negativno i korozivno djelovao na uređaje i opremu tužitelja. Stoga je primjenom člana 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima² (u daljem tekstu ZOO), a u vezi sa članom 126. ZPP-a, donio pobijanu odluku kojom je tužbeni zahtjev

² Službeni list SFRJ“, broj 29/1978, 39/1985, 45/1989 - odluka USJ i 57/1989, „Službeni list RBiH“, broj 2/1992, 13/1993 i 13/1994 i „Službene novine FBiH“, broj 29/2003 i 42/2011

odbio kao neosnovan. Odluka o troškovima postupka donesena je primjenom članova 383. i 386. stav 1. ZPP-a, te je obavezan tužitelj da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 14.105,58 KM, a umješaću u iznosu od 8.615,60 KM.

Prvostepeni sud je donio pravilnu i zakonitu odluku koja žalbenim navodima nije dovedena u pitanje.

Tužitelj u prvom redu ističe da je pobijana odluka donesena povredom odredaba parničnog postupka, ali izričito ne navodi koje su to odredbe parničnog postupka povrijeđene. Međutim, iz obrazloženja žalbe u kojem je navedeno da nisu cijenjени svi izvedeni dokazi ili su cijenjени djelimično, te da nisu dovedeni u vezu, uslijed čega je prvostepeni sud izveo kontradiktorne zaključke, može se zaključiti da žalitelj ukazuje na povredu člana 8. i 191. stav 4. ZPP-a.

Ovakvi žalbeni navodi nisu osnovani. Prvostepeni sud je cijenio sve dokaze pojedinačno, ali i u njihovoj međusobnoj povezanosti u smislu člana 8. ZPP-a, te je u svojoj odluci naveo do kojih je relevantnih činjeničnih zaključaka došao na osnovu izvedenih dokaza. Slijedom navedenog i pravilnost ožalbene odluke može se ispitati, jer sadrži činjenične i pravne razloge koji su od značaja za odluku u ovom sporu, koji su jasno navedeni i nisu protivrječni, pa obrazloženje prvostepene presude ispunjava uslove koji se traže članom 191. stav 4. ZPP-a.

Tužitelj u predmetnoj pravnoj stvari od tuženog potražuje naknadu štete koja mu je prouzrokovana uništenjem i oštećenjem uređaja i opreme u server sobi i to uslijed aktiviranja sistema za gašenje požara, koji sistem je instalirao tuženi i potvrdio njegovu ispravnost. Prema tvrdnjama tužitelja sistem za gašenja požara se aktivirao bez preduslova, odnosno bez da je uopšte i došlo do požara, a nakon čega je aerosol (sredstvo za gašenje požara) prekrrio uređaje i opremu i uništio ih.

Članom 154. stav 1. ZOO-a propisano je da ko drugome prouzrokuje štetu dužan je naknaditi je, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice. Prema citiranoj zakonskoj odredbi da bi postojala odgovornost i obaveza na naknadu štete, potrebno je ne samo da je neko lice pretrpi, već i da se ostvare ostale zakonske pretpostavke, a to su: postojanje odgovornosti za nastalu štetu, štetna radnja, protivpravnost štetne radnje, te uzročna veza između te radnje i nastale štete.

Slijedom navedenog, a da bi tužitelj osnovano mogao zahtijevati naknadu štete od tuženog, morao je dokazati da je isti odgovoran za nastalu štetu, odnosno da postoji njegova krivica koja se prije svega ogleda u tome da je kod tužitelja instalirao neispravan sistem za gašenje požara, koji se aktivirao bez preduslova, tačnije u situaciji kada do požara nije ni došlo, kao i da takav sistem gasi požar sredstvom koje uopšte nije prikladno za tu vrstu opreme i uređaja (elektronska), uslijed čega se isti i oštećuju, odnosno uništavaju.

Nasuprot žalbenim navodima tužitelja, prvostepeni sud je pravilno zaključio da tužitelj nije dokazao da je do štete na uređajima i opremi došlo uslijed krivice tuženog. Prije svega, tužitelj nije dokazao da se sistem za gašenje požara, aktivirao bez preduslova, a što

ponavlja i u žalbi. Prvostepeni sud je radi utvrđivanja te činjenice pravilno cijenio izvedene dokaze (kako isprave, tako i dokaze koji su neposredno izvedeni) koje je onda doveo u vezu, zaključivši da su u prostoriji pronađeni tragovi topljenja do kojih nije moglo doći bez povećanja temperature, kao i tragovi koji su nastali najvjerojatnije od varničenja kablova koje prethodi pregrijavanju i uzrokuje topljenje.

Stoga žalba potpuno neosnovano navodi da je prvostepeni sud samo utvrdio da se protivpožarni aparat aktivirao bez preduslova, bez daljeg obrazlaganja i utvrđivanja da li je postojao požar. Činjenica da nije bilo otvorenog plamena, što u konačnici i tuženi ne spori, ne znači da se protivpožarni sistem aktivirao bez uslova. Ovo iz razloga što navedeni tragovi topljenja i varničenja ukazuju da je u server sobi došlo do pregrijavanja, odnosno znatnog povećanja temperature, a što je moglo aktivirati protivpožarni sistem koji je odmah na početku ugasio požar i onemogućio da do širenja vatre uopšte i dođe.

Tužitelj u žalbi navodi da sud ne cijeni jedini dokaz koji objektivno i nesumnjivo ukazuje da je do požara nije došlo, a to su ispisi iz sistema tuženog prema kojima je u 01,55 h i 12 sekundi „aktivirano gašenje bez preduslova“, te je nakon toga u 01,55 h i 47 sec zabilježen predalarm izazvan dimom od aerosola. U tom smislu, smatra da prvostepeni sud zanemaruje ovaj izvještaj prilikom ocjene dokaza, iako je isti obrađen u iskazu vještaka protivpožarne struke koji je prenesen na 25. strani pobijane presude, a na kojem mjestu vještak iznosi zaključak da je „došlo do aktiviranja aerosola mimo standardne procedure.“

Prilikom isticanja naprijed navedenih žalbenih razloga, tužitelj gubi iz vida da je konačan zaključak vještaka protivpožarne zaštite koji je iznio u svom nalazu i mišljenju, a kod kojeg je ostao i nakon što je ispitan na ročištu za glavnu raspravu (strana 9. zapisnika od 23.11.2022. godine) da se sa sigurnošću ne može utvrditi da li je u server sobi tužitelja dana 26.08.2020. godine izbio požar, a kako to pravilno cijeni i prvostepeni sud. Prema tome, kada vještak protivpožarne zaštite, koji u smislu člana 147. ZPP-a ima stručna znanja kojima sud ne raspolaže, nije mogao sa sigurnošću utvrditi na osnovu dokumentacije koju je imao u spisu predmeta, uključujući i ispise koje pominje tužitelj, te odlaskom na lice mjesta da je do požara zaista i došlo, neosnovanim se pokazuju svi žalbeni navodi na kojima tužitelj istrajava tokom čitavog postupka, pa i u žalbi, da nije bilo nikakvog požara.

Slijedom svega navedenog, a kako ni vještak protivpožarne struke nije mogao sa sigurnošću utvrditi da li je dana 26.08.2020. godine u server sobi tužitelja došlo do požara, te kada se ima u vidu da su u prostoriji pronađeni tragovi varničenja i topljenja, što ukazuje na visoku temperaturu, a prostorija je bila i zadimljena, kako to proizilazi iz iskaza svjedoka vatrogasaca i CD sa fotografijama i videozapisom intervencije, što sve pravilno cijeni prvostepeni sud, logičnim se čini zaključak tog suda prema kojem se sistem nije aktivirao bez preduslova, jer u konačnici tužitelj to nije dokazao.

Žalba osnovano primjećuje nepravilno postupanje prvostepenog suda kada navodi da poklanja vjeru i iskazima pripadnika policijske uprave, s obzirom da isti nisu saslušani kao svjedoci u ovoj pravnoj stvari. Suprotno tome, prvostepeni sud je cijenio šta su policijski službenici O. V. i K. R. naveli u Službenoj zabilješci od 26.08.2020. godine,

koja je u ovoj pravnoj stvari provedena kao dokaz. Dakle, cijenjen je sadržaj Službene zabilješke, a ne iskaz svjedoka policijskih službenika, s obzirom da isti nisu ni saslušani kao svjedoci, pa im sud nije ni mogao poklanjati vjeru. Međutim, ovakvo postupanje prvostepenog suda ne predstavlja takvu povredu odredaba parničnog postupka, koja bi za posljedicu imala donošenje nezakonite i nepravilne odluke.

U tom kontekstu potrebno je cijeniti da je Službena zabilješka od 26.08.2020. godine koja je izvedena kao dokaz, javna isprava u smislu člana 3. Zakona o važnosti javnih isprava u BiH³, pa kao takva dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje shodno članu 132. stav 1. ZPP-a. S tim u vezi, tužitelju je prema stavu 3. istog člana bilo dopušteno da dokazuje da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice. Tužitelj nije dokazao da do varničenja nije došlo, odnosno da se protivpožarni sistem aktivirao bez preduslova, kako je to prethodno obrazloženo, a što ukazuje na neosnovanost žalbenih navoda istaknutih u tom pravcu.

Osim što nije dokazao da se protivpožarni sistem koji je instalirao kod tužitelja aktivirao bez preduslova, odnosno krivnjom tuženog, prvostepeni sud pravilno zaključuje da tužitelj nije dokazao ni da je aerosol iz protivpožarnog sistema ošteti i uništio tužiteljevu opremu i uređaje u server sobi, a do kojeg zaključka je došao pravilnom ocjenom izvedenih dokaza, koje je doveo i u međusobnu vezu. U tom kontekstu u potpunosti su paušalni žalbeni navodi tužitelja prema kojima prvostepeni sud nije utvrđivao uzročno-posljedičnu vezu između djelovanja aerosola i prestanka rada servera tužitelja.

Tužitelj u žalbi osporava i kvalifikacije vještaka protivpožarne struke, koji je mašinski inženjer da vještači ove okolnosti, jer isti prema njegovim tvrdnjama nema nikakvih saznanja o kompjuterima, niti o hemijskim reakcijama raspršivanja aerosola. Tužitelj gubi iz vida da se vještak protivpožarne struke koji je vještačio u ovoj pravnoj stvari nalazi na listi stalnih sudskih vještaka iz ove oblasti, te kao takav treba da ima određena saznanja u pogledu sredstava kojima se gasi požar i njihovim reakcijama koje proizvode na mjestima gdje se primjenjuju, uključujući i elektronsku, odnosno informatičku opremu. Stoga, navodi tužitelja da je isti „samo priučen“ su u potpunosti paušalni i ničim dokazani.

Konačno treba imati u vidu i da prvostepeni sud zaključak prema kojem aerosol nije korozivan i ne djeluje štetno na elektroničku opremu, nije zasnovao samo na nalazu vještaka protivpožarne struke, koji je u toku postupka proveo i eksperiment, već je isti doveo u vezu i sa drugim dokazima. Prije svega i sa nalazom vještaka hemijske struke koji je došao do istog zaključka, ali i Izvještajem Prirodno-matematičkog fakulteta (PMF) koji je izveden kao dokaz u ovoj pravnoj stvari, a kako je to sve i obrazloženo u pobijanoj presudi.

Žalitelj ističe i da je tuženi u prostorijama tužitelja instalirao protivpožarne aparate koji nisu prvenstveno namijenjeni za gašenje požara uređaja sa električnim naponom, nego za drugačije vrste požara, pri tome se pozivajući na nalaz vještaka hemijske struke. Kod nesporno utvrđene činjenice do koje je došao prvostepeni sud na osnovu nalaza ovog vještaka, a to je da je aktiviranje generatora aerosola 1742 (koji se aktivirao u prostorijama

³ Službeni glasnik Bosne i Hercegovine, br. 23/04.

tužitelja) ne može prouzrokovati koroziju bilo kakvih uređaja, pa niti elektronskih, bespredmetni su, a u konačnici i neosnovani svi žalbeni prigovori tužitelja izjavljeni u tom pogledu.

Na kraju vrijedi napomenuti i da je prvostepeni sud utvrdio da tužitelj nije ispoštovao upute iz tehničkog priručnika koje je i vještak informacijsko-komunikacijske struke naveo u svom nalazu, a prema kojem u slučaju pražnjenja protivpožarnog sistema treba osigurati promptno pažljivo čišćenje elektroničkih ploča i uređaja. Ovo iz razloga što je utvrđeno da su oprema i uređaji prvo ugašeni, pa upaljeni, pa opet ugašeni, a čišćenju se pristupilo nakon otpočinjanja radnog dana, kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud ocjenom izvedenih dokaza.

Kada se ima u vidu sve naprijed navedeno, a nakon što je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, može se zaključiti da tužitelj: a) nije dokazao da se protivpožarni sistem aktivirao bez preduslova; b) nije dokazao da aerosol koji se raspršio iz protivpožarnog sistema štetno djeluje na elektronsku opremu i uređaje i c) tužitelj nije postupio po uputi proizvođača i odmah krenuo sa čišćenjem uređaja. Slijedom ovakvih utvrđenja, jasno se da zaključiti da tužitelj nije dokazao da je tuženi odgovoran za štetu koja je nastala na njegovim uređajima i opremi u server sobi dana 26.08.2020. godine, pa je pravilnom primjenom materijalnog prava, tačnije člana 154. stav 1. ZPP-a tužbeni zahtjev valjalo odbiti.

Sud je cijenio i sve ostale žalbene navode tužitelja, ali ih nije posebno obrazlagao, s obzirom da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku ovog suda shodno članu 231. ZPP-a.

Imajući u vidu sve navedeno ovaj sud je ocijenio da su žalbeni navodi neosnovani, pa kako nije našao ni da postoje razlozi na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, to je primjenom člana 226. ZPP-a žalbu odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu u cijelosti potvrdio.

Tuženi je potraživao troškove sastava odgovora na žalbu u iznosu od 2.190,24 KM. S obzirom da odgovor na žalbu nije radnja koja je bila nužna za ishod žalbenog postupka, to je u skladu članom 387. stav 1. ZPP-a odbijen zahtjev tuženog za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

**Predsjednik vijeća
Sudija
Jasmina Muratović**